

dette Forslag har idetmindste eet Forslag, der saa temmelig nærmer sig Regjeringens egen tredie midlertidige Bestemmelse. Fra de allerfleste Medlemmer af Thinget er der imidlertid stillet Ændringsforslag, som mere eller mindre afvige fra denne Regjeringens tredie midlertidige Bestemmelse; navnlig er Udvalgets Fleertal fremkommet med et Forslag, i hvilket der er opstillet tre Betingelser, for at kunne gaae ind paa Vedtagelse af den særlige Forsatning, hvilke tre Betingelser jeg nu skal tillade mig et Øieblik at opholde mig ved, inden jeg gaaer over til at omtale de Forslag, jeg selv har tilladt mig at stille.

Følge den første af disse 3 Betingelser skal den særlige Grundlov træde istedetfor Danmarks Riges Grundlov, naar Hans Majestæt har ladet udgaae en Fællesforsatning, hvori de forskjellige i Forslaget nærmere opregnede Paragrapher ere optagne. Hvor stor en Sikkerhed vi vilde have ved at følge dette Forslag, skal jeg tillade mig at paavise med et eneste Exempel. Jeg kunde saaledes godt tænke mig, at man blandt de forlangte Paragrapher kunde optage Grundlovens § 7 aldeles uforandret. I denne hedder det: „Kongen er myndig, naar han har fyldt sit 18de Aar,“ men, naar man saaledes havde optaget denne § aldeles uforandret, og derved opfyldt hvad der er forlangt, saa kunde man dog bagefter lade følge en anden Paragraph, saalydende: „Dog kan Kongen, hvis han er i Besiddelse af ganske særegne Egenheder, erklæres myndig endnu tidligere,“ eller ogsaa en anden Paragraph, om trent saalydende: „Hvis han ikke skulde være i Besiddelse af disse Egenheder, kan man udsætte hans Myndighedsalder til den og den Tid.“ Saadant kunde tænkes, og desuagtet var dog det opfyldt, som er krævet i den første Betingelse.

Hvad den anden Betingelse angaaer, skal efter den Byttet mellem „Danmarks Riges Grundlov“ og det forelagte Grundlovsudkast finde Sted, naar Rigsdagen, efterat en Fællesforsatning i Overensstemmelse med Kundgjørelsen af 28 Januar 1852 er udgaaet, beslutter, at nu skal den vedtagne særlige Grundlov blive til Grundlov. Et Forslag, som i det Væsentlige stemmer over-

eens hermed, er ligeledes stillet af den saakaldte tredie Minoritet, men, da Ordføreren for denne, nemlig den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), forleeten havde Ordet, saa fremhævede han selv, at, hvis dette Forslag vedtoges, og Fællesforsatningen derefter udkom, inden den overordentlige Rigsdag havde vedtaget Grundloven, saa maatte den vedtage Grundlovsudkastet, med mindre der i Fællesforsatningen var Ting af en ganske særegen Natur, som umulig gjorde en saadan Vedtagelse. Jeg kan naturligvis ikke erindre de enkelte Ord, men jeg troer ikke, at jeg tager feil, naar jeg antager, at det Ansørte var Meningen af dem. Jeg vil da herefter, under den Forudsætning, at jeg saaledes rigtigt har opfattet hans Mening, bede Alle og Enhver at betænke, paa hvilken Binebænk vi ved Vedtagelsen af dette Forslag vilde spænde den 3die overordentlige Rigsdag. Paa nærværende Rigsdag, og maaskee ogsaa paa næste Rigsdag, kunne vi med al Ro og Tilfredshed behandle Grundlovsudkastet, tænksomme os, at det bliver dog aldrig til Grundlov, hvis ikke den 3die Rigsdag vedtager det, og trostende os med, at denne kan modsætte sig det; men den Stilling, hvori den 3die Rigsdag derefter vilde komme, har den ærede Rigsdagsmand selv skildret os, ved at sige, at den kun kunde modsætte sig det under ganske særegne Betingelser, og i Virkeligheden kun vilde have Valget mellem enten at vedtage Forandringerne eller standse hele Forsatningsværket. Jeg kan derfor hverken gaae ind paa den første eller den anden af de af Fleertallet stillede Betingelser, og uagtet den ærede Ordfører under en tidligere Behandling med stor Varme og Bestemthed erklærede sig mod, hvad der dengang blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts anden Valgkreds (Aagaard), saa maa dog ogsaa jeg for mit Vedkommende tillade mig at erklære, at jeg hverken kan ansee en Forsatning, som er bleven til efter den første eller anden Betingelse, for fyldestgørende. Følge den første Betingelse overlade vi det nemlig alene til Regjeringen at octroyere Fællesforsatningen, og efter den anden Betingelse skal Regjeringen kunne octroyere den i Forening med Rigsdag-